

Lumina Satelor

Foaie săptămânală pentru popor.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an Lei 40.—
Pe o jumătate de an „ 20.—
Pe un pătrar de an „ 10.—

— Un număr 1 Leu. —

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor responsabil: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45.

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un șir petit 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Săptămâna Patimilor.

De Luni se începe săptămâna cea mare și sfântă a patimilor lui Hristos. Toaca va începe să răsună mai cu durere și clopotul să cheme la biserică mai duios și mai stăruitor ca oricând. Evanghelia și cântările bisericești ne vor spune iarăși înfricoșatele patimi și suferințe pe cari le-a răbdat Hristos pentru noi.

«Moise, Moise, desleagă încălțăminte din picioarele tale, căci locul pe care mergi tu, pământ sfânt este» a zis Domnul către Moise care suia muntele Horib. Așa ne strigă și biserica noastră acum: Creștinilor! Opriți-vă în loc și vă desbrăcați de patimi și păcate, căci vremea și săptămâna în care intrați acum este vreme sfântă.

Să trecem cu înțelegere și cu folos sufletească prin această vreme sfântă. Să înțelegem că pentru noi și mântuirea noastră începe Hristos să suie Calvarul, pentru noi răbdă batjocuri, pentru noi palme, pentru noi bătăi, pentru noi ridică crucea și pentru noi se răstignește pe Golgota. Și dacă atâtea a făcut și a suferit Hristos pentru noi, datu-ți tu creștine cândva seamă ce trebuie să faci și tu pentru Hristos, pentru sufletul tău și pentru deaproapele tău? Gândește-te bine, oare nu superi pe Hristos când pentru toate nimicurile sai în capul deaproapelui tău cu sudalme, cu ură și batjocuri? Oare vrednic ești de patimile Mântuitorului dacă tu «nu poți suferi» pe deaproapele tău și de câteori o cruce cât de mică ți se pune pe umeri cărești împotriva ei și în tot chipul cerci să o arunci jos și să scapi de ea?

Luați aminte! Cel răstignit ne învață, cu pilda vieții sale, că adevărata cale ce duce la fericirea și mântuirea sufletului nostru merge tot în sus tot mai în sus, spre Golgota, spre răstignirea și omorârea patimilor și păcatelor noastre — așa precum zicea apostolul Pavel: «că omul nostru cel vechiu cu Hristos împreună s'a răstignit ca noi să nu mai slujim păcatului» (Romani 6, 6).

Creștinilor! După lacrimile ce ne vor umezi ochii ascultând slujbele sfințelor patimi, să înțelegem și să ascultăm și cu purtările noastre chemarea lui Hristos: «Tot celace vrea să vie după mine să se lapede de sine, să-și ia crucea sa în fiecare zi și să vie după mine» (Luca 9, 23). P. Trifa.

DESPRE POCĂIȚI.

Despre așa numiții «pocăiți» vom începe să spunem unele-alele aici la gazetă. Nu vom spune hule și batjocuri căci acelea nu îndreaptă pe cel greșit, ci mai mult îl tulbură și îl depărtează. Ne vom apropia de ei cu cuvinte de lămurire și înțelegere.

Nu se poate tăgădui că pocăiții au și silințe bune: ei vreau și cer mai stăruitor pe Hristos și învățăturile lui. Dar pe cât de bune sunt năzuințele lor, pe atât de rele și greșite sunt căile pe cari și le-au ales și pe cari au apucat.

Pocăiții au eșit din biserică și se feresc chiar de biserică în semn de nemulțumire cu ea. Mare greșală! neiertată greșală! pentru că biserica ne-a fost totdeauna și ne este ca o mamă bună și iubitoare care ne învață neîncetat, ne mângăie, ne încălzește sufletul și viața. A greșit cuiva ceva această biserică-mamă ca să o părăsească, ba chiar să o urască?? Hotărât că nu, căci doar biserica nu învață pe nimeni să facă rele, ci dimpotrivă ne îndeamnă și ea neîncetat să ne «pocăim», adică să părăsim păcatele și să facem fapte bune.

«Poporul meu, poporul meu, ce ți-am făcut eu ție sau cu ce te-am supărat» întreba Isus pe jidovii cari îl indujmăneau. Tot astfel întreabă și biserica pe cei cari o părăsesc: «fiul meu, fiul meu ce ți-am greșit eu ție sau cu ce te-am supărat de mă părăsești și urăști?»

Mulți din cei cari părăsesc biserica spun că din pricina preoților fac lucrul acesta. Aceasta e și mai mare greșală, pentru că biserica nu-i a preotului, ci a lui Isus Hristos. Se poate întâmpla ca în unele locuri preotul — un biet muritor fiind și el — să aibă patimi, scăderi și păcate pe cari n'ar trebui să le aibă, dar din aceasta nu urmează că noi trebuie să părăsim biserica cea sfântă a lui Hristos, care este capul ei. Isus a muștrat pe fariseii din biserică, a scos cu biciul pe cei ce neguțătoriau în ea, dar El n'a eșit din ea pentru ei.

Și încă ceva. Biserica cuprinde în sine temeiurile și temelie credinței noastre și învățăturilor noastre. Această temelie nu este pusă numai de ieri-alaltăieri, ci ea e pusă încă din vremea apostolilor. Sfinții Apostoli, sfinții Părinți și sfințele Soboară veacuri dearândul au lămurit mereu cu ajutorul Duhului sfânt învățăturile ce le are biserica noastră — așa că noi stăm astăzi pe o temelie de credință și de învățătură bine statornicită și limpezită. Acel care părăsește biserica perde și această temelie de peatră. Iar cel care perde această temelie, perde și razimul mântuirii.

Vreți pilde? Uitați-vă în fața unui om ce-și lasă biserica și credința. Fața i-se strică, se schimonosește, se face palidă, iar ochii și privirea nelămurită. Toată înfățișarea omului care și-a pus gând rău să nu mai treacă pragul bisericii, dovedește că în lăuntrul său, în sufletul său este mare luptă sufletească și muștrare sufletească. Nici nu se poate altcum, căci doar mare lucru este ca cineva să-și părăsească biserica și credința.

Un fiu al bisericii noastre din satul X se «pocăise» și el. La jumătate de an mă trezesc într-o dimineață cu el la mine. A căzut plângând în genunchi și mi-a spus că nu mai poate purta chinurile și muștrările sufletești. «De câteori trec pe lângă biserică, zicea el, par'că se huluie ceriul pe mine și toată noaptea mi-se arată vedenii pline cu muștrări». Spunea că de trei ori i s'a arătat în vis și tatăl-său și mama-sa cari îi porunciau din mormântul lor de lângă biserică să iasă din casa zidită de ei și de credința lor.

Această neliniște și muștrare sufletească îi mână și îi îndeamnă pe pocăiți să se apere mereu chiar și atunci când nimenea nu-i întreabă și nu le are grija.

Silința lor de a se apăra pe tot locul este o dovadă că au în suflet neliniștea și muștrarea omului vinovat, care se apără.

Această neliniște îi mână apoi pe pocăiți dintr-o rătăcire în alta. Cătră Arad unde sunt mai mulți pocăiți am văzut pilde grăitoare despre aceasta. Sunt unii cari au ieșit din biserică și iar s'au întors, alții au trecut dela bapțiști la nazarineni, alții la sămbătari, iar alții la adventiști — toate dovezi că sârmanii oameni și-au pierdut liniștea și temelie vieții pe care o dă biserica și învățatura ei.

Numai pe această temelie stând creștinul poate face «pocăință» adevărată care dă liniște și bucurie sufletească.

Din sfintele Scripturi: «Ce este că mă căutați? Au nu știți că eu în casa Tatălui meu mi se cade să fiu». (Luca 2, 49).

«Una am cerut dela Domnul, aceasta voi căuta ca să lăcuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele. Ca să văz trumsețea lui și să cercetez biserica cea sfântă a lui» (psalm 26, 7, 8).

«Intra-voi în casa ta Doamne, închinamă-voi în biserica ta» (psalm).

«Hristos este cap al bisericii». (Efeseni 5, 23).

«Drept aceea luați aminte de voi și de toată turma întru care Duhul sfânt v'a pus ca să păstoriți biserica lui Dumnezeu pe care a câștigat-o cu sângele său». (Faptele apostolilor 20, 28).

RĂVAȘ POLITIC.

Sfadă în casa țării. — Ce zic unii, ce răspund alții. — O vorbă grea. — Ce va face opoziția?

Desbaterile la camera deputaților se învârt încă tot în jurul felului cum s'au făcut alegerile. Opoziția caută să scoată la iveală nelegiuirile săvârșite de partidul dela putere. Guvernul se apără și la rândul său învinuiește și el pardiilele din opoziție. Nu ne vom opri asupra ocărilor pe cari și le aruncă imprumutat. De gălăgie și ceartă suntem sătui de 3 ani. Dar în cursul desbaterilor s'au spus și din o parte și din alta lucruri peste care nu putem trece, mai ales că ele au fost spuse de oameni de frunte, cunoscuți de conducători în viața publică.

La declarațiile partidelor din opoziție, că nu recunosc legalitatea acestui parlament a răspuns întâi un deputat liberal, Antonescu, făcând învinuiri partidului național din Ardeal că «a atacat vechiul regat cum au făcut-o bulgarii și nemții» că «ardelenii urăsc regatul» și altele.

Ca al doilea răspunde dl. I. I. C. Brătianu aruncând învinuiri grea în fața conducătorilor partidului național că ei «ar fi de altă părere dacă le-ar fi dat trei-patru scaune de ministrii mai mult și le-ar fi făgăduit mai multe scaune de deputat». Răspunsul pe care l-au dat până acum ardelenii la această învinuire n'a lămurit starea lucrului. Conducătorii partidului național sunt dator să dea lămuriri depline că altfel rămân cu răspunderea mare că numai ministeriatul și deputația au fost pricini pentru cari nu s'au înțeles cu partidul liberal în pertractările lungi ce au fost cu mult înainte de alegeri. Și dacă numai aceasta ar fi fost pricina atunci s'ar adevăra odată mai mult părerea noastră că toată această vrajbă tulburătoare de țară este numai pentru dorul de a ajunge la putere unii și nu alții, iar binele de obște și năcazurile țării nu fac bătaie de cap politicianilor.

La încheierea cuvântării sale întâiului ministru, cu toată vrăsmășia de acum, are încredere în dragostea de țară și patriotismul opoziției căci «altfel ar fi prea jalnic ca oamenii, mărturie a celei mai minunate jertfiri și a celei mai frumoase schimbări istorice în viața neamului să nu găsească în suletele desuile putere de înălțare peste patimi».

Ca răspuns la cuvântările lui Antonescu și Brătianu din partea ardelenilor au luat cuvântul doi preoți, cunoscuți ca oameni de mare prețuire în viața noastră.

Părintele Agârbiceanu protestează împotriva sistemului de guvernare introdus de liberali în Ardeal. Pretutindeni au sămănat vrajbă între frați și neorânduială în administrație, batjocorind pe funcționari și purtându-i din loc în loc ca pe țigani cu cortul. Impotriva acestui sistem, noi voim să introducem — spunem păr. Agârbiceanu — rânduiala bună, care vine din adâncurile morale sufletești ale poporului și voim să clădim o nouă viață publică, întemeiată pe democrație adevărată, pe dreptate și libertate, căci numai pe aceste temelii de

vieață lăuntrică ne putem apăra împotriva dușmanilor din afară.

La fel a spus păr. Lupas în legătură cu alegerea dela Rășinari cuvinte de înaltă cuminenție și de apărare pentru Ardeal.

În lupta de vorbe a luat parte și generalul Văitoianu, ministrul de interne, căutând să apere felul cum s'au făcut alegerile. D-Sa pune în fața partidului național că în 1919 conducerea partidului n'a înădăuit să candideze nici oameni de ai partidului, dacă n'au fost candidați oficioși ai comitetului central și că mai mult de 3 părți au fost aleși deputați fără contra candidați. Atunci au fost 3 zile de alegeri și nimeni n'a protestat căci s'a lăsat mână liberă partidului național, acum însă, fiindcă i s'a făcut control partidul este nemulțumit că alegerile au ținut 2 zile. Tărăniștilor le spune că erau să ducă țara la prăpastie, numai că să câștige câteva locuri de deputați. În propaganda lor sau folosit de mijloace cari nu se sfiau să pomenească și de *revoluție în țară*, cum de altfel s'au găsit și la noi câte o gazetă să scrie aceste vorbe nebune. Se pun în socoteala partidului țărănesc din vechiul regat și încercăm de ațitare ca acestea: «De azi înainte s'a isprăvit cu dinastia, trăiască revoluția, trăiască Ion Mihalache regele țărănilor». Dacă au fost și astfel de nesocotințe este cu dreptul că trebuia să li se pună capăt.

Lungă și aprigă a fost răboiera de vorbe în jurul înțării alegerilor de deputați și nici acum nu s'a sfârșit.

La Senat totul s'a făcut mai potolit și de aceea s'a și isprăvit mai repede și s'a ajuns la alegere a slujbașilor. Președinte este ales M. Ferechide, vice-preș. din Ardeal Dr. Gh. Popovici protopop în Lugoj și din Basarabia și Bucovina câte unul și alți doi din vechiul regat. — Opoziția n'a luat parte nici la aceste alegeri nici la ce a mai urmat, pentru că a părăsit Senatul, după cum hotărâseră de mai nainte.

Vor face tot așa și deputații din partidele de împotrivire. Un lucru însă mai trebuie să se lămurească. Anume dacă se retrag din cameră și senat nu mai au dreptul la diurne. Și fiindcă adunările abia mai țin până la Dumineca Floriilor, apoi se închid până la toamnă în Noemvrie, — iau ori nu iau plata pe lunile April—Octomvrie? Căci după socoteala făcută s'ar cruța pe seama statului 2 milioane. Iată o pricină care va pune pe ascuțit starea lucrului, dacă se socotesc deputați și senatori sunt dator să ia parte la ședințe de vor să ia plată, ori ne luând parte la ședințe, adică ne făcând lucru pentru țară, nu pot lua nici plată dela ea.

În afară de ce se petrece în sfatul țării partidele de împotrivire caută și acum chip cum să se înțeleagă ca să lucre împreună împotriva guvernului. Partidul ț

rănesc va ținea un congres la București cu toți partizanii ca să hotărască de iau parte ori nu deputații lor la lucrările sfatului țării? Asemenea este hotărât partidul național să cheme mare adunare la Alba-Iulia să se sfătue ce e de făcut.

Din lumea mare.

A murit fostul Impărat al Austriei și Rege al Ungariei: Carol. Precum se știe răboiul l-a detronat și după ce în două rânduri încercase să se suie iarăși pe tron, Antanta, adevăratele state biruitoare din răboiu, l-au trimis în exil departe pe o insulă. Acolo a murit săptămâna trecută repede și pe neașteptate în o boală de plămâni. O soartă nemiloasă a urmărit totdeauna pe Habsburgi. Bătrânul Frantz Iosef și-a văzut regina junghiată, fiul său a dispărut și murit în chip neînțeles, fratele său a fost pușcat în Mexico, iar nepotul său Ferdinand la Sarajevo. Această soartă nemiloasă l-a băgat în pământ și pe cel din urmă Habsburg.

În Ungaria este mare jale pentru moartea lui. Erau încă foarte mulți cari mai nădăduiau în regele lor încoronat «cu jurământul» să apere cu sabia hotarele țării dinainte de răboiu. Acum a murit și aceasta — cea din urmă nădejde a lor. Se crede că după ce acum vor părăsi Ungurii gărgăunii cu hotarele «jurate» vor urma stări mai de pace între ei și vecinii lor. — După Carol a rămas 7 copii. Apponyi să spune că ar fi proclamat ca urmaș după lege a lui Carol pe fiul său mai mare, Otto, de 9 ani.

La Genova au plecat trimișii popoarelor. Toate statele și au trimis acolo pe oamenii lor cei mai pricepuți. Vor fi acolo peste o mie de delegați. Dela noi va merge însuși Brătianu împreună cu alți 8—10 bărbați pricepuți în afaceri de politică, de bani și de gospodărie. Au și plecat de Marți. Înainte de plecare Brătianu a ținut o scurtă cuvântare în casa țării în care a spus că pleacă la Genova pentru că să apare drepturile și interesele țării noastre. La plecare și-a luat și binecuvântare dela Mitropolitul Moldovei.

Vom vedea ce vor face și ce se vor sfătui acolo trimișii popoarelor. Dar mari nădejdi nu sunt și de bună seamă minuni nu va putea face nici sfatul dela Genova.

Greutățile și năcazurile vor rămânea încă multă vreme în spatele popoarelor. Numai hărnicia, munca și cinstea ne vor putea scăpa de greutatea lor.

FOIȘOARA.

Al treilea pescar...

Pe țărmul unui râu mare din India trăiau odată doi oameni săraci. Măncarea lor zilnică era peștele, pe care-l prindeau cu mâna de pe sub răgării. Fiecare prindea câte cinci pești, hrană de ajuns care-i făcea să se simtă bine.

Unul dintre ei găsește o bucată de aramă și-o bate și-o subție până face un ac subțire din ea și apoi li întoarce, li încârligă vârful. Cu unealta asta vrea să-și ușureze munca. O leagă în vârful unei ațe, așa de un par, iar în undiță pune rămă. Și iată li reușește să prindă zece pești pe zi cu muncă mai ușoară.

Într-o zi vine un al treilea om pe acolo. Li cheamă la sfat și zice:

«Luați aminte: râul e lăsat de Dumnezeu pentru toți, peștii iarăși sunt a lui Dumnezeu, arama, sfoara și parul deasemenea sunt din bogăția lui Dumnezeu. Deci acestea ni se cuvin tuturor, deopotrivă și mie, și ție și celuiilalt și ce câștigi cu ele asemenea. Tu — zise întorcându-se spre cel ce se căznea să-și prindă pești cu mâna — de ce te chinui? Să nu o mai faci. Iar cătră cel cu undița: «De azi înainte ce prinzi e al nostru al tuturor, vei împărți cu noi».

Și în chipul acesta ajung să împartă munca unuia între cei trei, așa că de aci înainte în loc de a mânca cei doi cinci pești, mai pot mânca abia trei pești la zi.

Vedeți! Aceasta o vreau, și așa vreau socialistii și bolșevicii: să mănânce de po-

meană din munca voastră și a noastră, a celorce muncim! Și ei zic, că «precum aerul și apa sunt ale lui Dumnezeu și le folosim toți, așa să cade și pământul și rodurile și toată roada muncii să fie a tuturor, — și asta nu se poate altcum face, decât luându-se toate dela celce le are; și apoi când nimeni nu va mai avea nimic — ei să ne împartă de toate cu porția — atunci, zic ei, numai atunci vom fi fericiți!»

Luați aminte: feriiți-vă de «fericirea» ce vrea să ne-o dea al treilea pescar: bolșevismul. Cu «fericirea» pe care o predică bolșevicii, noi cari muncim, fie cu brațele fie cu capul, vom păți ca cei din povestea de mai sus: în loc de mămăligă vom ajunge la țărățe, în loc de cinci pești nu vom avea nici trei.

Șerban Brâncoveanu.

PENTRU SUFLET.

— La Dumineca Floriilor: Despre primirea lui Hristos. —

Praznicul de Duminecă ne pune stălpări în mână ca să prăznuim amintirea acelei zile — cea dintâi și cea din urmă — în care Mântuitorul s'a lăsat să fie sărbătorit pe pământ și a intrat cu triumf în Ierusalim. Ascultați Duminecă la biserică cum spune evanghelia că la primit Ierusalimul pe Hristos: «cu stălpări de finici», cu cântece de «osanna, împăratul lui Israil» și cu vestminte așternute în calea lui.

Creștinilor! Să luăm aminte: Împăratul Hristos se apropie acum și de Ierusalimul sufletului nostru. Să ieșim și noi întru întâmpinarea Lui cu flori, cu stălpări și cântări de mărire.

Floriile sunt semnul curățeniei și a frumosului — și dacă pământul își are în tot anul o primăvară care îl curăță și îl îmbracă cu flori curate și frumoase și sufletul nostru trebuie să-și aibă în tot anul o primăvară care să-l curețe de păcate și să-l umple cu flori curate și frumoase. Această primăvară a sufletului este postul acesta de curățire și înnoire sufletească al Invierii Domnului.

Creștine! Dă-ți seama și te cercetează oare ai tu această primăvară cu flori în suflet? Oare răsărit'au flori și stălpări de curățenie în sufletul tău — altcum cu ce vei întâmpina și primi pe Împăratul Hristos? Să luăm aminte! Iată, Împăratul mării se apropie să intre în Ierusalimul sufletului nostru. După ce am postit și ne-am mărturisit acum sosește taina cea mare a sfintei Duminecături: adevărat însuș Hristos va intra în casa sufletului nostru.

Sosesc Paștile și praznicul acesta trebuie să-l aștepte tot creștinul cu sufletul curat și curățit de păcate.

Este o datină bună ca tot creștinul să aștepte Invierea cu casa curată și orânduită. Este par'că ceva ce ne îndeamnă să simțim că fără casa curată, văruiată și împodobită nu vin Paștile. Vedeți! Același lucru trebuie să-l facem și cu casa sufletului nostru acum pe când sosește Invierea. Căci doară și casa sufletului are lipsă de curățire. Câte gunoaie de păcate nu se strâng într'un an în ea. Să ne curățim dar și casa sufletului nostru și să o împodobim cu florile curățeniei — ca să intre într'ansa Împăratul Hristos.

Praznicul de Dumineca aceasta ne învață și ne îndeamnă și de aceea este pus «mai înainte de Paști cu șase zile».

Și apoi încă ceva ne învață praznicul de Duminecă. Uitați-vă bine, cum tot aceeași oameni cari îl întâmpină pe Hristos acum Duminecă cu osanale, cu flori și ramuri de finic — peste 3 zile îi ies în cale cu batjocuri, cu cruce și cuie să-l răsfignească. Este aceasta o învățătură să nu fim și noi în chipul și asemănarea evreilor din praznicul de Duminecă. Să luăm aminte! De câteori eșim și noi în calea lui Hristos cu flori de rugăciuni, cu posturi și mărturisiri, dar cu faptele noastre cele rele îl răstignim iarăș pe cruce: în asemănarea celor din evanghelia suntem. Să primim dar pe Hristos cu flori adevărate de curățenie sufletească și cu ramuri de fapte bune.

Pentru Hristos și întâmpinarea lui să desbrăcăm și noi hainele noastre, adevărate hainele cele negre ale zavistiei, ale trufiei, ale iubirii numai de noi înșine și ale patimilor rele.

Calea lui Hristos trebuie să treacă peste ele.

I. Tâlcuitor.

Un jefuitor de biserici.

Doamne ce vremuri am mai ajuns! Tâlharii pândesc până și sfintele biserici și întră noaptea în ele să le jefuiască. Așa mai zilele trecute un hoț a intrat în biserică din Petreasa (Bihor) și a desbrăcat de haine masa altarului, proscomidierul, a aruncat pe jos evanghelia, crucea și celelalte lucruri sfinte, ducând cu el tot ce era de preț.

În Dumineca crucii din postul acesta, preotul a trebuit să sfințească din nou la cașul și uneltele sfinte pângărite de păgân și numai după aceea a putut sluji sfânta Liturgie.

La sfârșitul sfintei slujbe, poporul întreg a îngenușat și s'a rugat lui Dumnezeu să descopere pe jefuitorul.

Rugăciunea poporului a fost ascultată. Hoțul a fost descoperit și prins. A recunoscut înainte jandarmilor că a jefuit până acum 13 biserici pe lângă altele multe hoții.

Jandarmii au avut gândul cel bun să-l poarte legat pe tot locul pe unde a făcut tâlhării. Prin satele și orașele pe unde a fost purtat, striga el însuși din răsuputeri:

«Așa pățește cel ce fură. Eu am jefuit și biserică din Petreasa».

Iată cum descopere și pedepsește Dumnezeu pe hoți!

(După foaia «Beiușul».)

Împotriva beuturilor îmbătătoare.

Statele și popoarele mai înaintate: americanii și englezii au oprit de ani de zile beuturile și vinderea lor. Această mișcare a început acum a sufla și pe la noi. Statul nostru n'a pus încă opreliște pentru vinderea beuturilor, fiindcă dările ce se plătesc după beuturi dau statului venit de mii de milioane (dar în schimb îi dau și pagube sufletești cum mult mai mari).

Au început însă și pe la noi a se mișca oamenii înșiși împotriva beuturilor și birturilor. În multe locuri s'au strâns și se strâng în societăți ca să ia lupta împotriva beuturilor.

Așa spre pildă în Valea-Jiului, la Petroșani, zecile de mii de muncitori — băieși de acolo au cerut guvernului împușinarea birturilor, iar acum mai zilele trecute au hotărât să înceapă o mare mișcare împotriva beuturilor. S'a făcut socoată că muncitorii de acolo în fiecare lună prăpădesc pe beuturi un milion și jumătate de Lei — și pe deasupra și sănătatea trupeză și sufletească. Mai sunt și alte mișcări împotriva beuturilor despre cari vom vorbi mai pe larg de altă dată.

Din sfintele Scripturi: «Nu te uita la vin când e roșiu și scipește în pahar, când alunecă ușor. Căci la urmă mușcă ca un șerpe și împunge ca o viperă». (Pildele lui Solomon 22, 31, 32).

Săptămâna cea mare.

— Invățături din cântările bisericesti. —

Mergeți cu toții la toate slujbele bisericii din săptămâna cea mare. Ascultați cu luare aminte cât de frumoase sunt cântările bisericesti și învățăturile din iele. Iată pe câteva le scriu și aici:

«Cămara ta Mântuitorul meu o vâd împodobită, și îmbrăcăminte nu am ca să intru într'ansa: Luminează haina sufletului meu»...

Învățați cu toții de rost această frumoasă cântare, căci ea e cântarea sufletului nostru. Ea este dorința sufletului nostru după Hristos și împărăția lui. Păcatul este acela care rupe, zdrențuește și murdărește haina sufletului. Și de aceea în fiecare zi trebuie să cădem în genunchi și să cerem cu lacrimi înnoirea și luminarea acestei haine pentru ca să putem intra în cămara cea «împodobită» a împărăției lui Hristos. Ferice de cel ce simțește această dorință sfântă de a-și curăți și lumina haina sufletului său!

Ascultați ce zice mai departe cântarea bisericască despre «Iuda vânzătorul»:

«Iară Iuda cu iubirea de argint bolnăvindu-se s'a întunecat»...

«Astăzi Iuda se orbește cu patima iubirii de argint. Lasă pe Invățătorul și primește pe diavolul».

Vedeți, pricina căderii lui Iuda este el însuși: lăcomia lui de argint.

Patima iubirii de argint l-a făcut «din apostol vânzător» și «din prietin diavol».

Să grijim, căci patima iubirii de argint e o boală care bântue și azi între oameni. Învățăceii lui Iuda s'au înmulțit par'că mai mult ca oricând. Cred că i-ați văzut și în cunoașteți și D-Voastră: sunt speculanții, cămătarncii și uzurarii zilelor noastre. Sunt aceia cari fac «câștiguri» din lacrimile văduvelor și suspinurile săracilor. Luați aminte! «Astăzi Iuda priveghiază» în toate chipurile sale.

Ici îl vedeți «cu apostolii împreună petrecând și cu jidovii veselindu-se» adevărat într'un loc ține cuvântări naționale, iar în altul dela jidovi și din bănci trage parale. Dincolo îl vedeți cum face gură pentru «mirul săracilor», dar «nu căci grijă avea de săraci, ci pentru că pungă avea». Grijiiți, căci Iuda, lăcomia de a face bani și câștiguri, stă mereu la pândă cu pungă și cu sărut de fariseu și vânzător de suflete.

Ascultați la slujba sfintelor patimi din Joia mare cum a suferit Hristos pentru noi:

«Fiecare mădular al sfântului Tău trup a răbdat ocară pentru noi: Capul: spini, Fața: sculpări, Fălcile: lovire cu palme, Gura: gustarea oțetului, Urechile: hulele cele pângărești, Spatele: biciuiri, Incheieturile: cuie și Coasta: suliță».

Noi ce răbdăm pentru Hristos și mântuirea sufletului nostru?

Fă-ți tu creștine singur socoatal

«Iată mirele vine la miezul nopții și fericită este sluga pe care va afla priveghind. Iară nevrednic este pe carele va afla lenevindu-se: Vezi dară suflete al meu, cu somnul să nu te îngreuezi, ca să nu te dau morții și afară de împărăție să te încui»...

«Măcar pe Iuda vedeți cum nu doarme ci priveghează și se nevoește să mă dea celor fărădelege»...

Diferite povețe.

Alegerea vitelor de prăsilă. Înfațate să dea vitelor trunchioaie, blânde, lăcomoase și având cap mic și ușor, frunte oablă și lată, ochi vioi, piept larg și bine învățat, spinare oablă, șolduri cât mai îndepărtate, coapse lătărețe și cam deslinse, picioare oable, mers sprinten și voinicesc.

Lăptoase sânt mai ales vacile cu înfațare femească și cap mic și bine pronunțat, ochi blânzi, păr mătăsoș, piele molatică și mișcătoare, șolduri îndepărtate, foale tras, rotunzit și mai ales șerpuit de vine groase, uger spațios, moale și aproape golaș, țafe uriașe și cât mai egale.

Cu atât mai vartos ne vom feri de vite nevoeșe, ursuze, gârbovite, mâncând în siă sau având mers legănat, cap butucănos, spinare deșelată, grebăn cucuiat, șolduri apropiate, coapse țuguete, păr sburlat și aspru, uger mic și flocoș sau având țafe pițigăiate sau inegale.

Văpsirea oavelor. Văpseala cumpărată se pune mai întâiu să fiarbă vre-o 5 minute, apoi se așează oavele spălate bine și se ferb vre-o 6—8 minute, nu mai mult. Văpseala putem face înșine și anume: verde din grăunțe proaspete de secară sau foi de spânac (spinac), galbenă din șofran și foi de ceapă, roșie din văpseală roșie de scoarță (fernambuc), viorie din foi uscate de nalbă neagră, vânătă din lacmus sau din lemn vânăt și cafenie din garanță.

Oaue tărcațe cu foițe albe putem dobândi așa, că le ferbem înfașiate cu foi de petrinjel, legate strâns. Prin înfașierea cu foi de ceapă, tăiate frumos, căpătăm oaue tărcațe cu figuri albe, iar prin înfașierea în câlți de mătăsoasă căpătăm oaue marmorate.

Inflorirea pripită a oleandrilor. O mare scădere, de care se învinuesc oleandri (leandri) atât de trainici și frumoși, este că înfloresc într'un târziu, uneori în ajunul ernii ori și numai în anul viitor. Pentru de a grăbi înflorirea n'avem decât să-i ținem în fața soarelui și să-i udăm cu apă caldă de vre-o 25 C.

D. Comșa,
profesor.

Știrile săptămânei.

M. S. Regina a călătorit în săptămâna trecută la Belgrad, capitala Jugoslaviei unde a fost primită cu mare însuflețire și paradă.

Prețul pământului ce se va împărți. În casa țării un deputat a ridicat plângere că în unele locuri agronomii cer, după pământul ce se va împărți, o arândă mai mare decât cea pusă de lege, iar în alte locuri cer arândă înainte, din care pricină în acele locuri țărani nu vor să-și bage plugul în brazdă spre paguba țării. Ministru Constantinescu a răspuns că greșesc toți acei agronomi cari fac așa. Cu acest prilej ministrul a declarat că pentru pământul ce se va împărți, țărani la nici un caz nu vor plăti mai mult de 20 de ori atâta cât a fost arândă în anul 1916. Restul prețului îl va plăti statul.

S'a scumpit poșta așa că după o scrisoare închisă și lipită se va plăti timbru de 50 bani și 10 bani timbru de ajutor adecă 60 bani cu totul, după una deschisă tot așa. Pentru o carte recomandată se va plăti 2 Lei 50 de bani și 10 bani timbru de ajutor. După fiecare câte 25 de Lei trimiși cu poșta se va plăti câte 50 bani, dar timbrele nu se vor mai lipi pe mandate ca până acum, ci se vor socoti și plăti în bani. Pentru pachete de fiecare kilogram 3 Lei. Pentru telegrame de fiecare cuvânt trebuie 50 bani. Această nouă scumpete apasă din greu și gazetele pentru că s'a scumpit și poșta lor.

Moarte. La încheierea gazetei primim dureroasa știre că a murit *Dr. Vasile Saftu*, episcopul preoților militari.

A încetat să mai apară ziarul „Voința“ din Cluj. Pricinile încetării sunt tare ciudate, pentru că gazeta era una din cele mai răspândite și pe deasupra avea la spate pe bogata «Bancă Agrară» din Cluj. Ayea și gazetari buni cari o scriau bine și tăiau în multe stări rele. Gazeta n'a murit dar sugrumată de sărăcie și nici din lipsă de gazetari sau cerneală. Pricinile sunt altele. Se pare că banca dela spatele ziarului simția că gazeta ei, de împotrivire guvernului, i-ar putea primejdui anumite interese și foloase de bancă și atunci trebuind să aleagă între pungă și războiu — a ales punga. De alicum «Voința» cu banca ei, sau banca cu «Voința» ei, a mai ales odată așa și pe vremea lui Averescu. Purta și atunci strajnică luptă de împotrivire guvernului, dar într'o bună dimineață s'a domolit și s'a schimbat la față și la scris spre mirarea tuturor. A doua zi am înțeles schimbarea: Banca Agrară a primit decretul de a financiariza Reforma agrară, adecă a trece prin vămile ei banii ce se învârtesc în jurul împărțirii pământului. Acum noi de aceea smintim aici aceste lucruri pentru că să vedeți și voi, fraților țărani, că politica și luptele ei nu s'au de curate și sfinte ca noi să ne luăm de cap pentru ele și pentru ceice le fac. Vedeteți-vă de lucru, căci politica îi pentru aceia cari știu să moară și să învie, să facă larmă și să tacă după foloasele pungii lor.

„Unde-i aurul și argintul?“ Așa întreabă o cântare bisericească ce se cântă la morți. Răspunsul l-ar putea da America, pentru că s'a făcut socoată că trei părți din tot aurul lumii se află în America. Cel mai mult l-a câștigat cu războiul adecă cu ce a vândut celor ce s'au bătut. Europa s'a luptat, iar America a strâns aur.

Leul a mai scăzut ceva. Abia se ține la 8 centime, ba chiar și sub 8 a căzut cu ceva. Dolarul se plătește la bursa din București cu 140—142 Lei.

Recvirările de bucate. Pe viitor armata nu va mai face, ci toate lipsurile ei vor fi asigurate de autoritățile civile.

În casa țării s'au isprăvit cercetările (validările) alegerilor acum Miercuri. Au fost întărite toate mandatele afară de 8. În aceste opt locuri s'a rânduit cercetare și întrucât se vor adeveri nedreptăți se va face alegere nouă. Între aceste opt cercuri este și Oravița, Carașeu, Șomcuta, Sighetul-Marmației.

Pentru ciapă și cartofi s'a lăsat liber exportul, adecă ieșirea liberă din țară.

Vor pleșuvi pe rând toți oamenii. Așa spune un învățat că, în măsură ce vor înainta și se vor cultiva oamenii, vor pleșuvi. El aduce ca dovadă faptul că popoarele barbare și sălbatice au păr cu mult mai bogat și mai tare ca cele învățate. Din ce vor merge oamenii și popoarele înainte pe calea învățaturii — își vor perde pe drum părul de pe cap.

Învățatul acela spune că nu va fi departe vremea când tunzătorii își vor putea închide prăvăliile și rupe foarfecile de tuns.

De sine înțeles, din acestea încă nu urmează că de câteori începe să cadă și să scadă părul cuiva de pe cap ar însemna că i-se sporește și mintea și învățatura din cap.

A murit Ana Dr. Stan, soția vrednicului și învățatului director al școlii noastre Normale din Sibiu.

Răposata trăia în floarea vieții sale (36 ani) și a lăsat în urma ei multă durere. În veci pomenirea ei!

Ceice vreau să plece la America bine să grijească ce fac și unde pleacă, pentru că din America a venit înștiințare la Ministrul nostru de externe că după noua lege de primire a străinilor în America americanii numai un anumit număr mai scăzut de străini mai lasă să intre în țara lor. Așa s'a întâmplat că mulți din cei plecați au fost ținuți să nu intre în America cu săptămânile și lunile, ba pe unii se spune, că iau și întors înapoi pe cheltuielile lor. Deci bine să bage de seamă ceice vor cu tot prețul să plece la America.

Puștile (armele) confiscate (rechiziționate) dela particulari li se vor da înapoi dacă vor avea îngăduință (permis) de a purta arme — așa a dat ordin guvernul.

În Ungaria sunt unele tulburări între partidele cari țineau la fostul rege Carol și între ceice vreau republică. La o strănsură a republicanilor s'a aruncat o bombă care a omorât 25 de oameni.

Duele pe urma certelor din casă țării. Domnii cei mai mari când se aprind unii împotriva altora, nu fac așa ca noi săștialați bieți muritori că ne ștergem că o palmă și ne despărțim cu bine, ci ei fac așa că își numesc «martori» cari pun un termen anumit și îi chiamă la un anumit loc să se bată cu săbiile sau cu piștoale după care «bătaie» iar se impacă. Spunoroc că nici săbiile nu prea taie, nici piștoalele nu prea nimeresc și așa domni rămân teferi. Ziarele scriu că și cețele acum din casa țării au dat 3 ducele, adecă se vor ciocăni trei părechi de deputați în vremea ce năcăzurile ne sugrumă din toate părțile.

S'a slobozit exportul vinului (ieșirea din țară). Se știe că opreliștea trecerea vinului peste hotară a adus mari pagube oamenilor, scăzând prețul vinului. Guvernul a aflat de bine să ajute exportul vinului ca prin aceasta și leul să se ridice la preț și de aceea acum negustorii au început cumpăra în toate părțile vinuri. Exportul a și început. În săptămâna aceasta s'a trimis odată 100 vagoane de vin în Austria, și în zilele acestea s'a făcut la Cluj o mare tovărășie pentru cumpărări de vinuri pentru exportul lor. În scurtă vreme aceasta tovărășie va pleca la drum 1000 de vagoane vin, tot pentru Austria.

Toate acestea vor ajuta ca truda celor multă și gingașă a celor ce se ocupă cu vrieritul să fie plătită și răsplătită după dreptate.

Târguri se vor ținea: În comuna Orăștie târgul de vite la 7 Aprilie.

În comuna Porumbacu de jos târgul de vite în ziua de 14, târgul de marfă în ziua de 15 Aprilie.

A eșit și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu cartea:

Spre Canaan...

cu predici și învățături pentru vremurile noastre

scrise de

Preotul IOSIF TRIFA.

== Prețul 6 Lei. ==